

Briselē, 2016. gada 18. jūlijā
(OR. en)

11201/16

ONU 85	COHAFA 54
CONUN 140	GENDER 31
COHOM 99	CYBER 86
CFSP/PESC 610	COAFR 216
COPS 237	MAMA 154
CSDP/PSDC 445	COASI 155
CONOP 58	COEST 193
COTER 81	COTRA 17
DEVGEN 165	COLAC 55
CLIMA 88	

DARBA REZULTĀTI

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Datums:	2016. gada 18. jūlijs
Saņēmējs:	delegācijas
Iepri. dok. Nr.:	10761/16
Temats:	ES prioritātes Apvienoto Nāciju Organizācijā un Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 71. sesijā (2016. gada septembris – 2017. gada septembris)

Pielikumā ir pievienotas ES prioritātes Apvienoto Nāciju Organizācijā un Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 71. sesijā (2016. gada septembris – 2017. gada septembris), kuras Padome pieņēma 3482. sanāksmē, kas notika 2016. gada 18. jūlijā.

**ES prioritātes Apvienoto Nāciju Organizācijā un Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās
asamblejas 71. sesijā
(2016. gada septembris – 2017. gada septembris)**

Apvienoto Nāciju Organizācija šodien – tāpat, kā tas bijis arī līdz šim, – joprojām ir mūsu globālās iesaistes stūrakmens. Mūsu apņemšanās ievērot Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu principus un nolūku nav mazinājusies. Jau gadu desmitiem Eiropas Savienība un Apvienoto Nāciju Organizācija ir apvienojušas spēkus, lai veicinātu mieru un drošību, attīstību un cilvēktiesības.

Pagājušā gada laikā mēs esam bijuši liecinieki vairākiem nozīmīgiem sasniegumiem, starp tiem ir vienošanās par pārveidojošo Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam, trešās Starptautiskās konferences par attīstības finansēšanu Adisabebas rīcības programma un Parīzes klimata nolīguma nozīmīgā parakstīšana. ANO Ģenerālā asambleja un Drošības padome arī pieredzēja pieaugošu vienprātību attiecībā uz cīņu pret *Da'esh* un citām teroristu grupām.

Nākamajā gadā būs jāstiprina un jāīsteno tas, ko jau esam sasnieguši.

Tomēr joprojām pastāv nopietnas pasaules mēroga problēmas. Tām ir vajadzīga globāla atbilde ar tādu spēcīgu un efektīvu Apvienoto Nāciju Organizāciju priekšgalā, kas ir gatava risināt esošās problēmas un pievērsties gaidāmajām. Mums ir jāreformē un jāstiprina globālās pārvaldības sistēmas. Mums būs arī jāizstrādā globālas normas un noteikumi tādās jomās, kurās mums vēl nav spēcīgu globālu iestāžu, piemēram, kiberjoma, enerģētika vai kosmoss. Ņemot vērā globālo migrāciju un bēgļu krīzi, būs vajadzīga patiešām globāla atbildības dalīšana.

Lai risinātu minētās problēmas, ES vēršas pie plašākās ANO saimes. Miera saglabāšanai būs nepieciešama saskaņota un vienota pieeja visos pīlāros, un aizvien svarīgāki kļūs preventīvi pasākumi. ES jaunajā globālajā stratēģijā īpaši ir uzsvērts efektīvas globālās pārvaldības sistēmas svarīgums. Jaunais ģenerālsekretārs var paļauties uz ES pilnvērtīgu partnerību un atbalstu šajā svarīgajā pārejas gadā.

Atzīstot, ka Apvienoto Nāciju Organizācijai ir liela nozīme efektīvu daudzpusēju attiecību veidošanā, Eiropas Savienība un tās dalībvalstis ¹ Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 71. sesijas laikā pievērsīsies šādām prioritātēm trīs galvenajās jomās:

- I. MIERA SAGLABĀŠANA*
- II. TAISNĪGĀKA UN HUMĀNĀKA PASAULE*
- III. NOTURĪGA PĀRMAIŅU PROGRAMMA*

I. MIERA SAGLABĀŠANA

Miera nodrošināšana

Tas, ka konflikti un krīzes aizvien vairāk ieilgst un kļūst sarežģītāki, nozīmē, ka ir vajadzīga tāda kopīga programma un integrēta ANO atbilde, kuru galvenie elementi ir preventīva diplomātija, mediācija, miera veidošana, izturētspēja, miera uzturēšanas operācijas un speciālas politiskās misijas, kas Augsta līmeņa neatkarīgās speciālistu grupas par miera atbalsta operācijām ziņojumā minētas kā miera atbalsta operācijas. Lai varētu strādāt ciešāk un integrētākā veidā, ir jāpārvar institucionālās un nozaru atšķirības. Ļoti svarīga ir visaptveroša pieeja: tādām jomām kā krīžu novēršana, humānā palīdzība, stabilizācija, miera veidošana, ilgtspējīga attīstība, klimata pārmaiņu mazināšana, drošības sektora reforma un rīcība cilvēktiesību jomā būtu citai citu jāpapildina.

Miera saglabāšanai ir vajadzīga ANO darba trīs pīlāru labāka integrācija. Šajā kontekstā 2030. gada programmas īstenošana ir iespēja stiprināt saikni starp drošību un attīstību. Tieši tas ir uzsvērts ilgtspējīgas attīstības mērķī Nr. 16 par mieru, tiesiskumu un spēcīgām iestādēm.

¹ Šajā dokumentā apzīmējuma "ES" lietojums nenorāda uz to, vai kompetence ir "ES", "ES un tās dalībvalstīm" vai ekskluzīvi "dalībvalstīm".

ANO miera uzturēšanas un speciālas politiskās misijas joprojām būs nozīmīgs rīks mūsu centienos veicināt stabilitāti. Mēs arī turpmāk centīsimies tās stiprināt, saglabāt vai palielināt ES dalībvalstu līdzdalību miera uzturēšanas operācijās un speciālās politiskajās misijās un strādāsim cieši kopā ar ANO, lai ieviestu tādu pasākumus, ar kuriem var veicināt sinerģiju un savstarpēju atbalstu, stiprinot mūsu partnerību uz vietas.

ES aktīvi piedalījās pagājušā gada pārskatīšanas procesos ANO miera un drošības sistēmas satvarā. ES atzinīgi vērtē izskanējušos konkrētos priekšlikumus un ir gatava uzņemties vadošo lomu, lai palīdzētu ANO īstenot šos ieteikumus. Patlaban ir jāturpina koncentrēties uz saskaņotību un sinerģiju, efektīvi un iedarbīgi izmantojot pasākumu kopumu reakcijai uz krīzēm. Līdz šim vēl nekad tik daudzos svarīgos ANO pārskatos/ziņojumos nav izskanējis tik vienprātīgs aicinājums darīt vairāk, lai novērstu krīzes un meklētu politiskus risinājumus. Ir jāstiprina preventīvās diplomātijas un mediācijas centieni. Šajā kontekstā liela loma ir ANO Civilizāciju aliansei.

Nesenā pagātne ir pārāk sāpīgi parādījusi, kādas sekas var būt Drošības padomes bezdarbībai. ES dalībvalstis atgādina par savu atbalstu Pārskatatbildības, saskaņotības un pārredzamības (*ACT*) grupas rīcības kodeksam un apņemšanos, kas pausta attiecībā uz nepieciešamību rīkoties savlaicīgi un izlēmīgi, lai izbeigtu genocīda, noziegumu pret cilvēci vai kara noziegumu pastrādāšanu vai lai novērstu šādus noziegumus. ES turpinās atbalstīt principa "pienākums aizsargāt" īstenošanu.

Kopā ar līdzīgi domājošiem partneriem ES turpinās strādāt, lai izskaustu visu veidu vardarbību pret sievietēm un meitenēm, kā arī pret vīriešiem un zēniem, tostarp seksuālu vardarbību konfliktos, un lai izbeigtu nesodāmību. Prioritāte ir pilnībā īstenot visas ANO Drošības padomes rezolūcijas par sievietēm, mieru un drošību, kurās ir pausts aicinājums sievietes aktīvi iesaistīt konfliktu novēršanā un atrisināšanā un atzīmēta sieviešu loma vardarbīga ekstrēmisma apkarošanā.

ES aicina īstenot nepārtrauktus un saskaņotus centienus izveidot ANO līmeņa pieeju, lai vērstos pret seksuālu vardarbību un pārtrauktu miera uzturētāju īstenotu seksuālu izmantošanu un vardarbību. Šādu noziegumu veicēji ir jāsauc pie atbildības. Taisnīgums ir jānodrošina tā, lai tas būtu pieejams visiem cietušajiem. Mums ir jāstrādā kopā, lai stiprinātu centienus nolūkā novērst seksuālu izmantošanu un vardarbību, savlaicīgi veikt izmeklēšanu un disciplinārus pasākumus un nodrošināt pieejamus ziņošanas mehānismus un atbalstu cietušajiem. Ģenerālsēkretāra veiktie pasākumi, tostarp īpaša koordinatora iecelšana, kā arī Drošības padomes un Ģenerālās asamblejas pieņemtās rezolūcijas ir soļi pareizajā virzienā.

Terorisma apkarošana, tostarp vardarbīga ekstrēmisma novēršana

ANO ir svarīga loma **terorisma apkarošanā, tostarp vardarbīga ekstrēmisma novēršanā**. ANO Vispārējā terorisma apkarošanas stratēģijā ir ietverts vesels pasākumu kopums, kas ir jāīsteno visā pilnībā. Šis gads iezīmē ANO Terorisma apkarošanas stratēģijas desmito gadskārtu. Tā ir iespēja veikt dziļāku ANO Terorisma apkarošanas stratēģijas pārskatīšanu, ņemot vērā nesenās diskusijas par vardarbīga ekstrēmisma novēršanu, kas norisinājās saistībā ar ģenerālsēkretāra Vardarbīga ekstrēmisma novēršanas rīcības plānu.

ES tajā pašā laikā ar atbilstīgu leģislatīvo darbu un sadarbības mehānismiem turpinās pievērsties iekšējai terorisma apkarošanai un vardarbīga ekstrēmisma novēršanai. Mēs turpināsim arī pievērsties terorisma apkarošanai un vardarbīga ekstrēmisma novēršanai mūsu plašajā divpusējā sadarbībā, jo īpaši Tuvajos Austrumos un Ziemeļāfrikā, Sāhelā, Āfrikas ragā, Turcijā un Rietumbalkānos. ES turklāt turpinās aktīvi piedalīties Globālajā terorisma apkarošanas forumā, kas ir līdzeklis ANO standartu un politikas turpmākai veicināšanai šajā jomā.

Da'esh un citas teroristu grupas apdraud starptautisko kopienu un jo īpaši stabilitāti Tuvajos Austrumos un Ziemeļāfrikā. Cīņai pret *Da'esh* un citām teroristu grupām ir jānotiek vienlaikus ar noturīgu politisku risinājumu meklēšanu attiecīgajos reģionos. ES atbalsta ANO aktīvo lomu šādu politisku risinājumu veicināšanā un pamatcēloņu novēršanā ar sistemātiskiem preventīviem pasākumiem.

Šajā kontekstā ES vēlreiz atkārtoti, ka tā stingri atbalsta ANO Drošības padomes rezolūcijas, jo īpaši rezolūciju 2170, 2178 un 2253, un aicina visas valstis īstenot pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to strauju īstenošanu, pilnībā ievērojot cilvēktiesības un tiesiskumu, un jo īpaši, lai vērstos pret ārvalstu kaujiniekiem teroristiem un cīnītos pret teroristu finansēšanu.

Atbilde uz reģionāliem izaicinājumiem

Pārāk daudziem cilvēkiem savā valstī nav miera un drošības. Daudzu valstu kritiskais stāvoklis prasa stingru un saskaņotu starptautisko rīcību, tostarp tā ir vajadzīga šādās valstīs un reģionos.

ES atkārtoti pauž pilnīgu atbalstu ANO un jo īpaši īpašā sūtņa **Sīrijā** vadībā īstenotajiem centieniem veicināt politisku pāreju. Vienīgi Sīrijas vadīts politisks process, kas ved uz mierīgu un iekļaujošu pāreju, balstoties uz Ženēvas 2012. gada 30. jūnija paziņojuma un attiecīgu ANO DP rezolūciju principiem, atjaunos stabilitāti Sīrijā, radīs apstākļus mieram un izlīgumam un izveidos vidi, kas vajadzīga efektīviem terorisma apkarošanas centieniem, vienlaikus saglabājot Sīrijas valsts suverenitāti, neatkarību, vienotību un teritoriālo integritāti.

ES uzstāj, ka visiem Starptautiskās Sīrijas atbalsta grupas locekļiem ir jādara viss iespējamais, lai ātri stiprinātu karadarbības izbeigšanas īstenošanu un uzraudzību, nodrošinātu humānās palīdzības pieejamību visā valstī un panāktu progresu ieslodzīto jautājumā. Ir vajadzīgas nopietnas sarunas, lai panāktu patiesu politisku pāreju, kas ietvertu plašu, iekļaujošu un nesektantisku pārejas pārvaldes struktūru ar pilnīgu izpildvaru.

ES arī turpmāk būs vienota attiecībā uz savu apņemšanos **Tuvo Austrumu miera procesā** panākt divu valstu risinājumu. Šajā jautājumā mēs strādāsim kopā ar Apvienoto Nāciju Organizāciju un ANO Drošības padomi. Konfliktā iesaistītās puses tiks mudinātas izvairīties no darbībām, kas varētu pastiprināt spriedzi, un tā vietā pievērsties konflikta pamatcēloņiem.

ES strādās, lai panāktu saskaņotību starp dažādajām iniciatīvām un tādējādi atjaunotu Tuvo Austrumu miera procesu. Gatavojoties starptautiskai konferencei, kuru plānots sarīkot līdz šā gada beigām, ES šajā kontekstā ir apņēmības pilna kopā ar citiem starptautiskiem un reģionāliem partneriem sniegt konkrētu un būtisku ieguldījumu, lai pusēm izstrādātu globālu stimulu kopumu, kā nolūks ir panākt mieru. ES turpinās aktīvi strādāt, izmantojot ES īpašā pārstāvja Tuvo Austrumu miera procesā un Tuvo Austrumu Kvarteta ("Kvartets") starpniecību.. Lai piedāvātu politiskas perspektīvas, tā sniegs ieteikumus par būtiskiem pārveidojošiem pasākumiem, kas būtu jāveic uz vietas, kā to paredz iepriekšējas vienošanās. Reģionālā dimensija, kas ir būtisks visaptveroša miera elements, joprojām ir svarīga, jo Arābu valstu miera iniciatīva varētu aktivizēt un stimulēt Tuvo Austrumu miera procesu.

Lībijā ES turpinās sniegt ievērojamu atbalstu nacionālās saskaņas valdībai un Lībijas tautai svarīgākajās jomās, tostarp tiesiskuma, ekonomiskās sadarbības un drošības sektora reformas jomā – pēc Lībijas iestāžu lūguma un saskaņā ar to prioritātēm, ciešā koordinācijā ar ANO atbalsta misiju Lībijā (*UNSMIL*) un izmantojot tās atbalstu. Drošības padomei Lībijā būs svarīga loma attiecībā uz ANO sankcijām un iespējamo atļauju sniegšanu īpašām ES KDAP iniciatīvām.

Vidusjūras reģionā ES turpinās atbalstīt reģionālo sadarbību un integrāciju, izmantojot esošās sistēmas.

ES turpinās atbalstīt starptautiskos centienus, proti, Minskas procesu, lai rastu tādu noturīgu politisku un mierīgu krīzes atrisinājumu **Ukrainā**, kura pamatā ir Ukrainas teritoriālās integritātes, suverenitātes un neatkarības respektēšana, kā arī starptautisko standartu stingra ievērošana. Šajā kontekstā ES turpinās aicināt īstenot Minskas vienošanās, kuras tika apstiprinātas ANO DP Rezolūcijā 2202 (2015), un īstenos savu politiku, kas neatzīst Krievijas īstenoto Krimas un Sevastopoles nelikumīgo aneksiju, saskaņā ar ANO ĢA Rezolūciju 68/262.

ES ir stingri apņēmusies atbalstīt ilgtermiņa reformu un stabilizācijas procesu **Afganistānā**. Nākamā ministru konference par Afganistānu, kas 2016. gada oktobrī notiks Briselē un ko organizēs ES un Afganistānas valdība, būs svarīga iespēja vēlreiz apstiprināt Afganistānas apņemšanos turpināt reformas un gūt panākumus un izdevība starptautiskajai sabiedrībai apliecināt pastāvīgu politisko un finansiālo atbalstu mieram, valsts veidošanai un ilgtspējīgai attīstībai Afganistānā, tostarp atbalstu narkotiku apkarošanas jomā. ES atkārtoti pauž pilnīgu atbalstu tam, ka Apvienoto Nāciju Organizācijas Palīdzības misijai Afganistānā (*UNAMA*) un visām ANO aģentūrām ir nemainīgi svarīga loma Afganistānas iedzīvotāju atbalstīšanā. Mēs turpināsim atbalstīt visus starptautiskos centienus, kuru mērķis ir izveidot Afganistānas miera procesu sekmējošu vidi, un atbalstīsim *UNAMA* ļoti svarīgo apņemšanos veicināt cilvēktiesības un civiliedzīvotāju aizsardzību bruņotajos konfliktos.

Āfrikas valstis ir strādājušas, lai izveidotu un attīstītu savu vienību spējas, kas var reaģēt uz dažādām situācijām reģionālā un apakšreģionālā līmenī, izmantojot Āfrikas miera un drošības mehānismu. Izaicinājumi ir būtiski, un tiem nevar stāties pretī bez atbalsta, tostarp bez tādu starptautisko partneru kā ANO un ES finansiālā atbalsta. Mali un Centrālāfrikas Republikā var redzēt šo abu organizāciju labo sadarbību un papildināmību, piemēram, tā izpaužas kā karaspēku atvēlējušo Eiropas valstu aizvien plašāka iesaistīšanās ANO operācijās un KDAP operāciju vienlaicīga izvietošana; visas šīs darbības ir vērstas uz atbalstu Āfrikas valstu centieniem atkal nodrošināt mierīgu vidi minētajās valstīs.

ES vēlas izveidot strukturētu satvaru trīspusējas sadarbības stiprināšanai Āfrikā, balstoties uz pieredzes apmaiņu uz vietas un regulāriem kontaktiem politiskā un tehniskā līmenī, kas jau pastāv starp ANO, Āfrikas Savienību un ES. ES vēlas arī atbalstīt labākas Āfrikas valstu un reģionālo organizāciju spējas, lai, saskaroties ar ārkārtas situācijām, tās varētu izmantot pašas savus resursus. Mēs centīsimies nodrošināt aprīkojumu un apmācību Āfrikas spēkiem, lai tos varētu izmantot miera saglabāšanai un nodrošināšanai visā Āfrikas kontinentā.

Atbruņošanās un ieroču neizplatīšana

Masu iznīcināšanas ieroču un to nogādes līdzekļu izplatīšana ir drauds globālajai drošībai. Riska, ka masu iznīcināšanas ieroči varētu nokļūt nevalstisku dalībnieku un teroristu grupu rokās, dēļ ir ļoti svarīgi atbalstīt ANO centienus nepieļaut, ka nevalstiski dalībnieki un teroristu grupas izstrādā, iegūst, ražo, tur savā īpašumā un transportē šādus ieročus un to nogādes sistēmas. ES strādās, lai tiktu labāk īstenota ANO DP Rezolūcija 1540, un aktīvi piedalīsies tās vispārējā pārskata sagatavošanā, kas ir jāpabeidz 2016. gadā.

ES veicinās izpratni par to, cik svarīga ir Ķīmisko ieroču konvencijas pilnīga īstenošana un tās universalizācija, un strādās pie tā, lai izbeigtu ķīmisko ieroču nepieņemamo izmantošanu Tuvajos Austrumos. ES veicinās Bioloģisko un toksisko ieroču konvencijas pilnīgu īstenošanu, tās universalizāciju un īstenošanu valstīs un ES nostājas šajā sakarā, arī gatavojoties minētās konvencijas 8. pārskatīšanas konferencei 2016. gadā.

ES veicinās Kodolieroču neizplatīšanas līguma universalizāciju un īstenošanu, kurš ir globālā kodolieroču neizplatīšanas režīma stūrakmens, svarīgākais elements, uz kura balstās kodolatbruņošanās centieni saskaņā ar Kodolieroču neizplatīšanas līguma VI pantu, un svarīgs aspekts, lai turpinātu izstrādāt miermīlīgiem mērķiem paredzētus kodolenerģijas izmantošanas paņēmienus. Turklāt ES uzskata, ka Līgumam par kodolizmēģinājumu vispārējo aizliegumu ir būtiska nozīme saistībā ar kodolatbruņošanos un ieroču neizplatīšanu, un šā līguma stāšanās spēkā joprojām ir viena no Eiropas Savienības galvenajām prioritātēm.

Mums būtu jādara viss iespējamais, lai atjaunotu Atbruņošanās konferences un ANO Atbruņošanās komisijas sekmīgu darbu, un šajā kontekstā arī turpmāk jābūt atvērtiem jebkādām jaunām iniciatīvām, kas veicina vienprātību. Viena no skaidrām Eiropas Savienības prioritātēm joprojām ir tas, lai Atbruņošanās konferencē nekavējoties tiktu sāktas un drīzumā noslēgtas sarunas attiecībā uz Līgumu par aizliegumu ražot kodolieroču vai citu kodolsprādzienierīču izstrādei paredzētus skaldmateriālus, pamatojoties uz dokumentu CD/1299 un tajā ietverto pilnvarojumu.

ES veicina Ieroču tirdzniecības līguma universalizāciju un pilnīgu īstenošanu un atbalstīs līgumslēdzēju pušu konferenču rezultātu īstenošanu. ES atbalstīs arī tos ANO instrumentus, kuru mērķis ir nepieļaut, apkarot un izskaust kājnieku ieroču un vieglo ieroču un to munīcijas novirzīšanu un nelikumīgu tirdzniecību.

ES uzsver sieviešu lomu visās ar atbruņošanas saistītajās diskusijās un lēmumos.

II. TAISNĪGĀKA UN HUMĀNĀKA PASAULE

Migrācija un globālas iedzīvotāju plūsmas

Lai risinātu kopš Otrā pasaules kara lielāko globālās pārvietošanās krīzi un pievērstos **pieaugošajām migrācijas un bēgļu plūsmām**, būs vajadzīgas visas starptautiskās kopienas saskaņotas un koordinētas pūles.

Lai izstrādātu globālu un efektīvu sadarbības sistēmu, ES balstīsies uz Apvienoto Nāciju Organizācijas izveidotajiem satvariem, tostarp programmu 2030. gadam un gaidāmo ANO samitu par bēgļu un migrantu masveida pārvietošanos. Tai vajadzētu būt balstītai uz dalītu atbildību, ar to būtu jāspēj stāties pretī migrācijas un pārvietošanas izaicinājumiem visā pasaulē un tajā vajadzētu būt uzsvērtai atjauninātai apņēmībai ievērot starptautiskās humanitārās tiesības.

ES veicinās uz attīstību vērstas pieejas, kurās ir atzīts, ka plānotai un labi pārvaldītai migrācijas politikai ir labvēlīga ietekme gan uz izcelsmes, gan arī uz tranzīta un uzņēmējām valstīm. Starptautiskajai kopienai būtu jāpalīdz uzņēmējām kopienām un valdībām uzlabot izturētspēju un piespiedu kārtā pārvietotu personu sociālekonomisko integrāciju, izstrādāt un īstenot tādu politiku, kas veicina pašpaļāvību valsts līmenī.

Mēs sadarbosimies ar visiem ANO partneriem, lai pastiprinātu starptautiskos centienus novērst pašreizējās bēgļu krīzes un neatbilstīgās migrācijas daudzveidīgos pamatcēloņus un plašāku piespiedu pārvietošanu, migrantu kontrabandu un cilvēku tirdzniecību, kā arī risināt konkrētas problēmas, ar kurām migrācijas procesos saskaras sievietes un bērni; cietušo aizsardzībai un dzīvību glābšanai vajadzētu būt visas starptautiskās kopienas visaugstākajām prioritātēm. Turklāt ir vajadzīgi aktīvāki centieni, lai uzlabotu likumīgas migrācijas kanālus un nodrošinātu to personu atpakaļuzņemšanu, kuras saskaņā ar starptautiskajām tiesībām nav tiesīgas saņemt patvērumu.

Mums būtu jāstiprina saikne starp humāno un attīstības palīdzību, lai risinātu migrācijas, pārvietošanas un bēgļu krīzes jautājumus, vienlaikus paplašinot līdzekļu devēju loku, vairāk mobilizējot privātā sektora ieguldījumus un apņemoties efektīvāk izmantot pieejamos resursus.

Cilvēktiesības un starptautiskās tiesības

Paplašinot ciešu ES un ANO partnerību **cilvēktiesību** jomā, ES sekmēs cilvēktiesību veicināšanu un aizsardzību visā pasaulē. Mēs cenšamies turpināt veidot pārreģionālas savienības, lai virzītu mūsu tematiskās cilvēktiesību prioritātes un pievērstos tādām valstu situācijām, kam ir vajadzīga ANO uzmanība. ES meklēs iespējas veicināt Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām un Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 2016. gada decembrī, kad apritēs 50 gadi kopš to pieņemšanas.

Par vēl svarīgāku prioritāti mēs noteiksim pilsoniskās sabiedrības organizāciju un cilvēktiesību aizstāvju būtisko lomu, tostarp pilsoniskās sabiedrības telpas aizsardzību un NVO līdzdalības Apvienoto Nāciju Organizācijas darbā veicināšanu, un apspriedīsim iespējamus pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai pirmiedzīvotāju pārstāvjiem un iestādēm dotu iespēju piedalīties attiecīgu Apvienoto Nāciju Organizāciju struktūru sanāksmēs par jautājumiem, kas tos skar. ES turpinās arī īpašu uzmanību pievērst visiem dzimumu jautājumiem, tostarp sieviešu tiesību veicināšanai, iespēju nodrošināšanai sievietēm un dzimumu līdztiesībai. ES joprojām ir apņēmusies veicināt, aizsargāt un īstenot visas cilvēktiesības un pilnībā un efektīvi īstenot Pekinas Rīcības platformu un Starptautiskās konferences par iedzīvotājiem un attīstību (*ICPD*) rīcības programmu un to pārskata konferenču rezultātus, un šajā kontekstā tā saglabā apņemšanos attiecībā uz seksuālo un reproduktīvo veselību un tiesībām. ES strādās pie bērna tiesību veicināšanas un aizsardzības visā pasaulē. ES sekmēs līdztiesības un diskriminācijas aizlieguma principus, stingri iebilstot pret diskrimināciju jebkura iemesla vai stāvokļa dēļ, tostarp diskrimināciju seksuālās orientācijas vai dzimumidentitātes dēļ.

Ņemot vērā aizvien lielākos izaicinājumus attiecībā uz pasaules cilvēktiesību *acquis*, kas izpaudās nesen notikušajās Cilvēktiesību padomes un ANO ĢA Trešās komitejas sanāksmēs, ES ir apņēmusies būt vēl modrāka un proaktīvāka, lai galvenie cilvēktiesību jautājumi arī turpmāk būtu prioritāte, aizstāvēt visu cilvēktiesību universālumu, nedalāmību un savstarpējo atkarību un nodrošināt ANO Augstā cilvēktiesību komisāra biroja un īpašo cilvēktiesību procedūru, kā arī līguma uzraudzības struktūru neatkarību.

ES turpinās strādāt, lai rastu cilvēktiesībām atbilstīgus risinājumus migrācijas un bēgļu krīzei. ES turpinās arī veicināt cilvēktiesību integrēšanu visā ANO darbā un ANO sistēmas (tostarp iniciatīvas "Prioritāte – cilvēktiesības") spēju reaģēt un tās efektivitāti laikā, kad risinās smagas cilvēktiesību krīzes.

Lielāka uzmanība būtu jāveltī bēgļu starptautiskajai aizsardzībai, neizraidīšanas principam un patvēruma tiesībām, kā arī būtu jāpievēršas neaizsargātu migrantu, kuri neatbilst bēgļa statusam, īpašajām vajadzībām. ES strādās pie tā, lai nodrošinātu starptautisko tiesību īstenošanu šajā jomā un stiprinātu to, tostarp mudinās visas valstis parakstīt un ratificēt 1951. gada Konvenciju par bēgļa statusu un tās 1967. gada protokolu un aicinās pilnveidot esošās ieteikuma tiesības un reģionālos mehānismus.

ES veicina tiesiskumu valstu un starptautiskā līmenī, starptautisko krimināljustīciju, jo īpaši Starptautisko Krimināltiesu, tiesu iestāžu pieejamību, atbildīgas un pārredzamas iestādes, iekļaujošu un līdzdalīgu lēmumu pieņemšanu, no korupcijas brīvas sabiedrības.

Humānās palīdzības telpas stiprināšana

Darbība humānās palīdzības jomā vairākus gadus saskaras ar nopietniem izaicinājumiem.

Nesenos konfliktus raksturo to ilga norise, brutalitāte un normu, tostarp starptautisko humanitāro tiesību, klaja neievērošana, līdz šim nepieredzētas ciešanas un piespiedu pārvietošana iekšzemē vai pāri starptautiskajām robežām, kā arī aizvien vairāk mērķtiecīgu uzbrukumu civilajai infrastruktūrai, humānās palīdzības sniedzējiem un humānās palīdzības piekļuves ierobežojumi. Arī klimata pārmaiņas un pieaugoša ekonomiskā nevienlīdzība ir veicinājusi konkrētu iedzīvotāju grupu neaizsargātību, liekot cilvēkiem pamest mājas.

Starptautiskās palīdzības sistēma ir jāturpina pielāgot, lai varētu pārvarēt pašreizējās problēmas, ņemot vērā to mērogu un iezīmes. Atbildes rīcībai ir jākļūst efektīvākai, pilnveidojot gan līdzekļu devēju kopienas, gan arī humānās palīdzības sniedzēju darba metodes. Mums jānodrošina sinerģija un saskaņotība starp humāno palīdzību un attīstības sadarbību, stabilizāciju un konfliktu novēršanu, sākot no pirmskrīzes posma, jāspēj labāk prognozēt krīzes vai katastrofas, sagatavoties un reaģēt uz tām, lai apmierinātu vajadzību pēc humānās palīdzības un veidotu izturētspēju. Tāpat arī ir jāuzlabo saikne ar esošajām vietējām spējām un jāstiprina tās, un ir jāpārskata mūsu pieejas, lai labāk un ilgtspējīgāk varētu reaģēt uz skarto iedzīvotāju vajadzībām gan īstermiņā, gan ilgākā termiņā. Līdz šim nepieredzētā apjomā ir pieaudzis humānās palīdzības finansējums, taču vajadzības ir pieaugušas vēl ātrāk, un ir jānovērš aizvien lielākā neatbilstība starp šiem abiem faktoriem.

Lai pievērstos šai situācijai un reaģētu uz dažiem no šiem izaicinājumiem, 2016. gada maijā tika sasaukts pirmais pasaules humānās palīdzības samits. ES vēlreiz stingri atkāto savu sen pausto kolektīvo un individuālo apņemšanos veikt principiālus un efektīvus humānās palīdzības pasākumus; šādu apņemšanos tā paudusi, tostarp apstiprinot pamatpienākumus, kas ietverti ģenerālsēkretāra ziņojumā "Viena cilvēce – kopēja atbildība" un viņa "Programmā cilvēcei". ES joprojām ir apņēmības pilna reaģēt uz ar dzimumu saistītu vardarbību krīzes situācijās un to novērst. Globālajai kopienai ir jāuzņemas tās kopējā atbildība par dzīvību glābšanu, ciešanu atvieglošanu un cilvēka cieņas saglabāšanu.

Stingrā ANO vadībā būtu jānodrošina iekļaujoši, pārredzami un efektīvi pēcpasākumi, tostarp izmantojot Ekonomikas un sociālo lietu padomes un ANO ĢA esošos starpvaldību procesus tās 71. sesijā, kā arī aģentūru valdes un citus pieejamos līdzekļus, lai palīdzētu īstenot samītā paustās apņemšanās.

ES turpinās atbalstīt ANO vadošo lomu starptautiskās humānās palīdzības koordinēšanā un sniegšanā, kā arī turpinās iestāties par to, lai tiktu ievēroti humanitārie principi, starptautiskās humanitārās tiesības, tiesības cilvēktiesību jomā un bēgļu tiesības.

III. NOTURĪGA PĀRMAIŅU PROGRAMMA

Vienošanās par programmu 2030. gadam, Adisabebas rīcības programmu un Parīzes klimata nolīgumu bija vienreizēja iespēja šajā paaudzē veidot mūsu nākotni. Pēc pagājušā gada centieniem ir jāseko izlēmīgai rīcībai. Klimata pārmaiņu, ilgtspējīgas attīstības, humānās palīdzības stratēģijas un miera veidošanas jautājumi patlaban nav savstarpēji pietiekami integrēti. Mēs vēlamies iesaistīties daudzpusējā sadarbībā, lai to mainītu un strādātu visaptverošas globālās programmas izveidei.

Programma 2030. gadam

Universāla, integrēta un nedalāma **Ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam**, tostarp Adisabebas rīcības programma, ir kopējs atsauces punkts ne tikai visām ANO dalībvalstīm un citām ieinteresētajām personām no pilsoniskās sabiedrības līdz pat uzņēmumiem. Tā virzīs rīcību ilgtspējīgas attīstības jomā nākamajos 15 gados attiecībā uz cilvēkiem, planētu, labklājību, mieru un ievērojot partnerību. Mums nav citas izvēles – programma 2030. gadam ir sekmīgi jāīsteno kā ES iekšienē, tā arī ārpus tās. Ar nolīgumiem ir jāpanāk reālas pārmaiņas cilvēku dzīvē, neatstājot novārtā nevienu.

Ir nepieciešams, lai visi iesaistītie dalībnieki visos sektoros un visos līmeņos izmantotu holistisku, integrētu un visaptverošu pieeju, lai programma 2030. gadam joprojām būtu universāla, nedalāma un integrēta. Lai gūtu panākumus, īpaši svarīga būs programmas 2030. gadam īstenošanas pārraudzība. ES turpinās atbalstīt saskaņota, efektīva un iekļaujoša kontroles un pārskatīšanas procesa ANO satvarā izveidi.

Neatbilstīgas migrācijas, piespiedu pārvietošanas un cita veida riskantas migrācijas virzītājspēkiem un pamatcēloņiem būtu jāpievēršas ar sistemātiskas, visaptverošas un ilgtermiņa pieejas palīdzību, cenšoties panākt agrīnu un efektīvu īstenošanu.

Trešā ANO konference par mājokļiem un ilgtspējīgu pilsētattīstību (*Habitat III*), ko rīkos 2016. gada oktobrī Kito, būs viena no pirmajām ANO konferencēm, kas notiks pēc programmas 2030. gadam pieņemšanas un *COP21. Habitat III* ir vienreizēja iespēja pieņemt globālu jaunu pilsētprogrammu, ar kuru veicina ciešu saikni un sinerģiju starp urbanizāciju, ilgtspējīgu attīstību un klimata pārmaiņām.

Klimata pārmaiņas

Klimata pārmaiņas ir viens no vissarežģītākajiem un steidzamākajiem iekšpolitikas un ārpolitikas jautājumiem, kas mums šobrīd jārisina. To potenciāli destabilizējošā ietekme – tostarp uz migrāciju, pārtikas nodrošinājumu, drošu piekļuvi resursiem, ūdenim un enerģijai, epidēmisku slimību izplatīšanos un sociālo un ekonomisko nestabilitāti – palielina draudus un saasina konflikta situācijas.

2015. gada Parīzes nolīgums ir klimata pārmaiņu jaunā globālā pārvaldības režīma stūrakmens. Tas ir vērienīgs, līdzsvarots, taisnīgs un juridiski saistošs nolīgums. Ir vēlams tā agrīna ratifikācija un stāšanās spēkā, jo tas visām valstīm un ieinteresētajām personām radītu juridisko noteiktību par to, ka nolīgums ātri kļūs piemērojams. Lai saglabātu Parīzē panākto pozitīvo virzību, globālā līmenī būs vajadzīga politisko un diplomātisko spēku noturīga mobilizācija, tostarp iesaistot tādus nevalstiskos dalībniekus kā uzņēmumus un vietējās iestādes, kuriem ir aizvien lielāka nozīme daudzpusējas rīcības efektivitātes palielināšanā.

Mēs arī turpmāk proaktīvi piedalīsimies starptautiskajās sarunās par klimata jautājumiem *UNFCCC* satvarā, lai nodrošinātu nolīgumā izvirzīto mērķu iekļaušanu visos tā īstenošanas aspektos, piemēram, detalizētos noteikumos par pārredzamību un pārskatatbildību, ilgtspējīgas attīstības mehānismos un tehnoloģijas mehānismos.

ES ir apņēmības pilna palielināt finansējumu klimata pārmaiņu jomā jēgpilnas seku mazināšanas darbības kontekstā, lai sniegtu savu ieguldījumu attīstīto valstu mērķa sasniegšanā, proti, līdz 2020. gadam no dažādiem avotiem kopīgi mobilizēt USD 100 miljardus gadā.

Tāpat ES ir iecerējusi arī turpmāk uzņemties vadošu lomu saistībā ar atbalstu daudzpusējai rīcībai klimata jomā, sekmējot vērienīgu rezultātu sasniegšanu sarunās Starptautiskajā Civilās aviācijas organizācijā un Starptautiskajā Jūrniecības organizācijā, lai risinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas jautājumu, kā arī Monreālas protokola sarunās.

ANO reforma un lielāka efektivitāte

Efektīvai daudzpusējai politikai ir vajadzīga **efektīva Apvienoto Nāciju Organizācija** kā šādas politikas centrāls elements.

Ilgspējīgas attīstības programmas 2030. gadam īstenošana kopā ar rezultātiem, kas gūti ANO īstenotajā pārskatīšanā attiecībā uz miera atbalsta operācijām, miera veidošanas sistēmu un programmu "Sievietes, miers un drošība", ir vienreizēja iespēja panākt institucionālas izmaiņas un labāku sadarbību starp dažādajiem ANO pīlāriem. Līdz ar jaunā ģenerālsēkretāra stāšanos amatā būs pienācis laiks veikt visaptverošu ANO reformu, pieņemot jaunu stratēģisko programmu nākamajiem 15 gadiem.

Tā kā programma 2030. gadam pēc būtības ir integrēta, tās īstenošanai ir vajadzīgs atbalsts no ANO, kura pastiprinās savus centienus, lai sniegtu integrētu un koordinētu politikas atbalstu (jo īpaši izmantojot ANO attīstības sistēmu). Mums ir vajadzīga tāda ANO attīstības sistēma, kas darbojas integrētāk, pastiprinot starpaģentūru darbu, izmantojot kopīgas politikas vienības, kopīgu plānošanu un programmu kopīgu īstenošanu, strādājot kopā kā viens vesels. Šajā sakarā īpaši svarīgs būs jaunais četrgadējais visaptverošas politikas pārskats, un būtu nepieciešama dziļa reforma.

Būtu arī jācenšas uzlabot ANO ĢA komiteju, kā arī citu ANO struktūru darbības efektivitāti. Mums visiem kopā ir jāpieliek pūles, lai palielinātu visas ANO sistēmas, tostarp Drošības Padomes, efektivitāti, iedarbīgumu, pārredzamību, pārskatatbildību un pārstāvību.

Ar šīm reformām būs jāpievēršas jauniem izaicinājumiem un iespējām, vienlaikus pārskatot prioritātes sistēmas iekšienē.

ES atzinīgi vērtē visus priekšlikumus, kuru mērķis ir nodrošināt to, ka ANO spēj pildīt savus uzdevumus un spēj rast elastīgus, efektīvus un iedarbīgus risinājumus mūsdienu aktuālajām problēmām.

Jaunā ģenerālsēkretāra prioritātei vajadzētu būt minēto jautājumu savlaicīgai risināšanai. Viņai vai viņam vajadzētu būt redzējumam par ANO nozīmīguma vairošanu saskaņā ar ANO Statūtu vērtībām un principiem, kuriem ES ir nemainīgi uzticīga. Ģenerālsēkretāram būtu jāatbilst augstākajiem kompetences, godprātības un efektivitātes kritērijiem.
